

2) При положителен отговор на първия въпрос:

Следва ли член 3, параграф 3 във връзка с приложение А, букви б) и в) от Директива 2003/55/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2003 година относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ и [за] отменяне на Директива 98/30/ЕО да се прилага пряко от 1 юли 2004 г. спрямо предприятие доставчик, което е частноправен субект (дружество с ограничена отговорност по германското право GmbH), тъй като от гледна точка на съдържанието си посочените разпоредби са безусловни и следователно могат да се прилагат без друг акт за транспониране, предоставяйки на гражданина права спрямо организация, която независимо от своята частноправна организационна форма се контролира от държавата, тъй като държавата е единственият собственик на дяловете в капитала на предприятието?

⁽¹⁾ ОВ L 176, 2003 г., стр. 57; Специално издание на български език, 2007 г., глава 12, том 2, стр. 80.

Преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Halle (Германия), постъпило на 10 декември 2018 г. — ТК/Land Sachsen-Anhalt

(Дело C-773/18)

(2019/C 112/23)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Halle

Страни в главното производство

Ищец: ТК

Ответник: Land Sachsen-Anhalt

Преюдициални въпроси

1. Представлява ли последващото процентно увеличение в рамките на система на заплащане, дискриминираща на основание възраст, нова дискриминация, ако процентът на увеличение е еднакъв за всички степени от дадено ниво на заплащане, в резултат от което варира абсолютната, но не и относителната разлика между дискриминираните и недискриминираните лица?
2. Ако отговорът на въпрос 1 е утвърдителен, оправдано ли е подобно процентно увеличение за всички възрастови степени, ако увеличението се дължи на това, че първоначалният размер на плащането е под минималния, предвиден от конституцията на държавата членка?
3. Допуска ли правото на Съюза, и по-специално член 9 от Директива 2000/78/ЕО ⁽¹⁾, правна уредба, която след изтичането на два месеца изключва вземането за обезщетение поради плащане, дискриминиращо на основание възраст, ако

— срокът започва с обявяването на решение от 8 септември 2011 г., C-297/10 и C-298/10, ECLI:EU:C:2011:560 (Hennigs и Mai), въпреки че спрямо съответното лице не се прилага Bundesangestelltentarifvertrag (федерален колективен договор за договорно наетите лица в публичната администрация), а личното положение на посоченото лице съответства на това от решение от 9 септември 2015 г., C-20/13, ECLI:EU:C:2015:561 (Unland),

— съответните държавни служители и съдии (работници) могат да узнаят за горепосоченото съдебно решение само от общи публични източници,

— публичните работодатели са изключили възможността за пренасяне към държавните служители след обявяването на горепосоченото съдебно решение и с това са отrekli наличието на дискриминация, основана на възраст, като това правно становище е поне отчасти оповестено и навън,

- в рамките на упоменатия срок, а и след това, до обявяването на решение от 19 юни 2014 г., C-501/12—C-506/12, C-540/12 и C-541/12, ECLI:EU:C:2014:2005 (Specht), практиката на първоинстанционните административни съдилища преобладаващо отрича наличието на дискриминация, основана на възраст,
- не е имало практика на висшите съдилища в рамките на срока, а първото решение на върховен съд е постановено едва след обявяването на решение Specht,
- в правоотношението на държавния служител или на съдията (работно правоотношение) има преклузивни срокове само за възстановяването на специални разходи и тези срокове не са по-къси от шест месеца,
- за вземанията за заплата (трудова възнаграждение) се прилага тригодишен давностен срок, който започва да тече от края на годината, през която вземането е станало изискуемо, и ползващото се лице знае или е било длъжно да знае за това вземане; в противен случай тече десетгодишен давностен срок,
- националните вземания за заплата (трудова възнаграждение), които не са законово установени, трябва да бъдат навременно предявени, т.е. в рамките на финансовата година, за която се претендират?

4. Има ли значение за отговора на въпрос 3, ако правното положение е неясно или объркано?

5. Достатъчно ли е, за да започне да тече преклузивен срок, ако поставеният в по-неблагоприятно положение кръг лица знае за различното тълкуване, или трябва да е известен и признакът за неравното третиране, т.е. критерият за диференциация?

⁽¹⁾ Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, 2000 г., стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7).

Преюдициално запитване от *Verwaltungsgericht Halle* (Германия), постъпило на 10 декември 2018 г. — *UL/Land Sachsen-Anhalt*

(Дело C-774/18)

(2019/C 112/24)

Език на производството: *немски*

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Halle

Страни в главното производство

Ищец: UL

Ответник: Land Sachsen-Anhalt

Преюдициални въпроси

1. Представлява ли последващото процентно увеличение в рамките на система на заплащане, дискриминираща на основание възраст, нова дискриминация, ако процентът на увеличение е еднакъв за всички степени от дадено ниво на заплащане, в резултат от което варира абсолютната, но не и относителната разлика между дискриминираните и недискриминираните лица?
2. Ако отговорът на въпрос 1 е утвърдителен, оправдано ли е подобно процентно увеличение за всички възрастови степени, ако увеличението се дължи на това, че първоначалният размер на плащането е под минималния, предвиден от конституцията на държавата членка?
3. Допуска ли правото на Съюза, и по-специално член 9 от Директива 2000/78/ЕО ⁽¹⁾, правна уредба, която след изтичането на два месеца изключва вземането за обезщетение поради плащане, дискриминиращо на основание възраст, ако